

Torah écrite (pentateuque) - Genèse

Chapter 19

- 19,1 וַיְבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה, בְּעָרֵב, וְלוֹט, יָשֵׁב בְּשַׁעַר-סְדֹם; וַיֵּרָא-לוֹט וַיִּקָּם לִקְרַאתָם, וַיִּשְׁתַּחוּ אֲפָיִם אַרְצָה.
- 19,2 וַיֹּאמֶר הִנֵּה גַא-אֲדֹנָי, סוּרוּ גַא אֶל-בַּיִת עֲבָדְכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם, וְהִשְׁכַּמְתֶּם, וְהִלַּכְתֶּם לְדֶרֶכְכֶם; וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר, כִּי בְּרוּחַ בְּלִיָּה.
- 19,3 וַיִּפְצַר-בָּם מֵאֲד-וַיִּסְרוּ אֵלָיו, וַיְבֹאוּ אֶל-בֵּיתוֹ; וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה, וּמִצּוֹת אֶפֶה וַיֹּאכְלוּ.
- 19,4 טָרָם, וַיִּשְׁכְּבוּ, וְאִנְשֵׁי הָעִיר אִנְשֵׁי סְדֹם נִסְבּוּ עַל-הַבַּיִת, מִנֶּעַר וְעַד-זָקֵן: כָּל-הָעָם, מִקְּצָה.
- 19,5 וַיִּקְרָאוּ אֶל-לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ, אֵיזֶה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה; הוֹצִיאֵם אֵלָינוּ, וְנִדְעָה אֵתָם.
- 19,6 וַיֵּצֵא אֹלָהֶם לוֹט, הַפֶּתַח; וְהִדָּלַת, סָבֵר אַחֲרָיו.
- 19,7 וַיֹּאמֶר: אֵל-גַּא אֲחִי, תִּרְעוּ.
- 19,8 הִנֵּה-גַא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת, אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ אִישׁ--אוֹצִיאֶהָ-גַא אֶתְהוֹן אֲלֵיכֶם, וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם; רַק לֹא-אֲנָשִׁים הֵאל, אֶל-תַּעֲשׂוּ דָבָר, כִּי-עַל-כֵּן בָּאוּ, בְּצַל קִרְתִּי.
- 19,9 וַיֹּאמְרוּ גַש-הַלָּאָה, וַיֹּאמְרוּ הָאֵחָד בָּא-לְגוֹר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט--עַתָּה, וְרַע לָךְ מִהֶם; וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מֵאֲד, וַיִּגְשׂוּ לְשֹׁבֵר הַדָּלַת.
- 19,10 וַיִּשְׁלַחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת-יָדָם, וַיְבִיאוּ אֶת-לוֹט אֲלֵיהֶם הַבַּיִתָּה; וְאֶת-הַדָּלַת, סָבֵרוּ.
- 19,11 וְאֶת-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-פָּתַח הַבַּיִת, הִפּוּ בְּסַגּוּרִים, מִקֶּטָן, וְעַד-גְּדוֹל; וַיִּלְאוּ, לְמִצַּא הַפֶּתַח.
- 19,12 וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל-לוֹט, עַד מִי-לָךְ פֶּה--חֲתָן וּבְנִין וּבְנֵינִי, וְכָל אֲשֶׁר-לָךְ בְּעִיר: הוֹצֵא, מִן-הַמְּקוֹם.
- 19,13 כִּי-מִשְׁחָתִים אֲנַחְנוּ, אֶת-הַמְּקוֹם הַזֶּה: כִּי-גְדֹלָה צַעֲקַתְּם אֶת-פְּנֵי יְהוָה, וַיִּשְׁלַחנּוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ.
- 19,14 וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל-חֲתָנָיו לִקְחֵי בְנֹתָיו, וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִן-הַמְּקוֹם הַזֶּה, כִּי-מִשְׁחִית יְהוָה, אֶת-הָעִיר; וַיְהִי כַמִּצְחָק, בְּעֵינֵי חֲתָנָיו.
- 19,15 וַיִּכְמוּ הַשָּׁחַר עֲלֶיהָ, וַיֵּאֵצוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר: קוּם קַח אֶת-אִשְׁתְּךָ וְאֶת-שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ, הַנִּמְצָאֹת--פָּן-תִּסָּפֶה, בְּעֵוֹן הָעִיר.
- 19,16 וַיִּתְמַהֲמַה--וַיִּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בִּידוֹ וּבִיד-אִשְׁתּוֹ וּבִיד שְׁתֵּי בְנֹתָיו, בְּחִמְלַת יְהוָה עֲלֵיו; וַיֵּצֵאוּהוּ וַיַּנְחִיֵהוּ, מִחוּץ לָעִיר.
- 19,17 וַיְהִי כִהוֹצִיאֵם אֹתָם הוֹצִיָה, וַיֹּאמֶר הַמַּלְט עַל-נַפְשְׁךָ--אֶל-תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ, וְאֶל-תַּעֲמֵד בְּכָל-הַכְּזָב: הִקְרָה הַמַּלְט, פָּן-תִּסָּפֶה.
- 19,18 וַיֹּאמֶר לוֹט, אֹלָהֶם: אֵל-גַּא, אֲדֹנָי.
- 19,19 הִנֵּה-גַא מִצָּא עֲבָדְךָ חַן, בְּעֵינֶיךָ, לְתַגְדֹּל חֲסָדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי, לְהַחֲיוֹת אֶת-נַפְשִׁי; וְאִנְכִי, לֹא אוֹכַל לְהַמְלִט הַקְּרָה--פָּן-תִּדְבַּקְנִי הַרְעָה, וְאִמְתִּי.
- 19,20 הִנֵּה-גַא הָעִיר קָרְבָה, לְנוֹס שְׁמָה--וְהוּא מִצְעָר; אִמְלִטָה גַא שְׁמָה, הֲלֹא מִצְעָר הוּא--וְתַחֲיוּ בַפְּשִׁי.
- 19,21 וַיֹּאמֶר אֵלָיו--הִנֵּה וְשִׂאתִי פְּנִיךָ, גַם לְדַבֵּר הַזֶּה: לְבַלְתִּי הִפְכִי אֶת-הָעִיר, אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ.
- 19,22 מִהֵרָ, הַמַּלְט שְׁמָה, כִּי לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת דָּבָר, עַד-בֹּאֵךְ שְׁמָה; עַל-כֵּן קָרָא שֵׁם-הָעִיר, צוּעָר.
- 19,23 הַשְּׁמֵשׁ, יָצָא עַל-הָאָרֶץ; וְלוֹט, בָּא צֹעֲבָה.
- 19,24 וַיְהוָה, הַמְטִיר עַל-סְדֹם וְעַל-עַמּוֹנָה--גִּפְרִית וְאֵשׁ: מֵאֵת יְהוָה, מִן-הַשָּׁמַיִם.
- 19,25 וַיַּהֲפֹךְ אֶת-הָעָרִים הֵאל, וְאֶת כָּל-הַכְּזָב, וְאֶת כָּל-יֹשְׁבֵי הָעָרִים, וְצִמַּח הָאֲדָמָה.
- 19,26 וַתִּבְטַ אִשְׁתּוֹ, מֵאַחֲרָיו; וַתְּהִי, גְצִיב מֵלַח.
- 19,27 וַיִּשְׁכֶם אַבְרָהָם, בְּבִקְרָה: אֶל-הַמְּקוֹם--אֲשֶׁר-עִמַּד שֵׁם, אֶת-פְּנֵי יְהוָה.
- 19,28 וַיִּשְׁקֶף, עַל-פְּנֵי סְדֹם וְעַמּוֹנָה, וְעַל-כָּל-פְּנֵי, אָרֶץ הַכְּזָב; וַיֵּרָא, וְהִנֵּה עַלֶה קִיטָר הָאָרֶץ, כְּקִיטָר, הַכְּבָשָׁן.
- 19,29 וַיְהִי, בְּשַׁחַת אֱלֹהִים אֶת-עָרֵי הַכְּזָב, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים, אֶת-אַבְרָהָם; וַיִּשְׁלַח אֶת-לוֹט, מִתּוֹךְ הַקְּפָכָה, בְּהַפֵּךְ אֶת-הָעָרִים, אֲשֶׁר-יָשֵׁב בָּהֶן לוֹט.

- 19,30 ויעל לוט מצוער וישב בְּהַר, וישתי בְּנִתְיוֹ עִמּוֹ, כִּי־רָא, לְשֵׁבֶת בְּצוּעֵר; וישב, בְּמַעֲרָה--הוא, וישתי בְּנִתְיוֹ.
- 19,31 וַתֹּאמֶר הַבְּכִיָּה אֶל-הַצְּעִירָה, אָבִינוּ זָקֵן; ואיש אין בְּאָרֶץ לְבֹאָה עֲלֵינוּ, כְּדָרֵךְ כָּל-הָאָרֶץ.
- 19,32 לָכֵן בִּשְׁקָה אֶת-אָבִינוּ יִין, וּנְשָׁכְבָה עִמּוֹ; וַיִּנְסִיָּה מֵאָבִינוּ, זָרַע.
- 19,33 וַתִּשְׁקֹן אֶת-אָבִיהָ יִין, בְּלֵילָה הַזֶּה; וַתְּבֹא הַבְּכִיָּה וַתִּשְׁכַּב אֶת-אָבִיהָ, וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוּמָהּ.
- 19,34 וַיְהִי, מִמָּחָר־וַתֹּאמֶר הַבְּכִיָּה אֶל-הַצְּעִירָה, הֵן־שָׁכַבְתִּי אִמְשׁ אֶת-אָבִי; וְנִשְׁקִינוּ יִין גַּם־הַלַּיְלָה, וּבֹאִי שִׁכְבִּי עִמּוֹ, וַיִּנְסִיָּה מֵאָבִינוּ, זָרַע.
- 19,35 וַתִּשְׁקֹן גַּם בְּלֵילָה הַזֶּה, אֶת-אָבִיהָ יִין; וַתִּקַּם הַצְּעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ, וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוּמָהּ.
- 19,36 וַתִּקְרָן שְׁתֵּי בָנוֹת־לוֹט, מֵאָבִיהָן.
- 19,37 וַתֵּלֶד הַבְּכִיָּה בֵן, וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב: הוּא אָבִי־מוֹאָב, עַד־הַיּוֹם.
- 19,38 וְהַצְּעִירָה גַם־הוּא יָלְדָה בֵן, וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־עַמִּי: הוּא אָבִי בְנֵי־עַמּוֹן, עַד־הַיּוֹם. {ס}